

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 814/2024
10.09.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирољуба Томића, председника већа, Татјане Вуковић, Слободана Велисављевића, Гордане Којић и Светлане Томић Јокић, чланова већа, са саветником Ирином Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због продуженог кривичног дела превара из члана 208. став 1. у вези члана 61. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Дејана Јовановића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Крушевцу 1К бр. 337/22 од 06.12.2023. године и Вишег суда у Крушевцу Кж1 56/24 од 19.04.2024. године, у седници већа одржаној дана 10.09.2024. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Дејана Јовановића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Крушевцу 1К бр. 337/22 од 06.12.2023. године и Вишег суда у Крушевцу Кж1 56/24 од 19.04.2024. године, у односу на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се у преосталом делу захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног **ОДБАЦУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крушевцу 1К бр. 337/22 од 06.12.2023. године у ставу првом, окривљени АА оглашен је кривим због извршења продуженог кривичног дела превара из члана 208. став 1. у вези члана 61. КЗ, те му је изречена условна осуда и то тако што му је утврђена казна затвора у трајању од 6 месеци и истовремено одређено да се наведена казна неће извршити уколико у року од 2 године од дана правноснажности пресуде окривљени не изврши ново кривично дело и осуђен је на новчану казну у износу од 100.000,00 динара коју је дужан да плати у року од 3 месеца од дана правноснажности пресуде, а уколико то не учини иста ће бити замењена казном затвора тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне суд одредити један дан казне затвора, али не дуже од 6 месеци. Одлучено је о трошковима кривичног поступка, а како је то ближе опредељено у ставу I изреке пресуде.

Пресудом Вишег суда у Крушевцу Кж1 56/24 од 19.04.2024. године, одбијене су као неосноване жалбе окривљеног АА и његовог браниоца и жалба Основног јавног тужиоца у Крушевцу, а пресуда Основног суда у Крушевцу 1К бр. 337/22 од 06.12.2023. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА - адвокат Дејан Јовановић, због повреде закона из члана 438. став 2. тачка 1) и члана 439. став 1. ЗКП, са предлогом да Врховни суд укине побијане пресуде и предмет врати Основном суду у Крушевцу на поновно суђење или укине другостепену одлуку и предмет врати Вишем суду у Крушевцу на поновно одлучивање по жалби изјављеној на првостепену пресуду.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, по оцени навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован у односу на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, док у преосталом делу нема законом прописан садржај.

Бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости нумерише повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП и исту образлаже наводима да у конкретном случају нема оштећене стране, а да би постојало кривично дело из члана 208. став 1. КЗ мора постојати и неко ко је тим делом оштећен.

Изнете наводе захтева за заштиту законитости Врховни суд оцењује као неосноване, а ово из следећих разлога:

Кривично дело превара из члана 208. став 1. КЗ чини онај ко у намери да себи или другом прибави противправну имовинску корист доведе кога лажним приказивањем или прикривањем чињеница у заблуду или га одржава у заблуди и тиме га наведе да овај на штету своје или туђе имовине нешто учини или не учини.

Радња кривичног дела превара састоји се у навођењу пасивног субјекта да нешто учини или не учини на штету своје или туђе имовине. Последица кривичног дела састоји се у чињењу или нечињењу пасивног субјекта на штету своје или туђе имовине, док је пасивни субјект пре свега лице које се доводи у заблуду.

Из изреке побијане првостепене пресуде произлази да је окривљени у стању урачунљивости свестан да је његово дело забрањено, у намери да себи прибави противправну имовинску корист, у више наврата довео у заблуду чланове комисије Фонда за социјалну помоћ МУП-а Републике Србије, лажним приказивањем чињеница да је по издатим фискалним рачунима од стране Апотекарске установе „ББ“ у Крушевцу, које је уз захтев за исплату солидарне помоћи подносио као доказ, лекове намењене за своје лечење платио и исте преузео, иако је знао да их није платио нити да

их је преузео, већ је само набавио фискалне рачуне од власника Апотекарске установе „ББ“ – ББ и тиме навео да му се као подносиоцу захтева – запосленом у Министарству унутрашњих послова Републике Србије признају приказани трошкови лечења као реални и исплати солидарна помоћ у износу од укупно 55.405,00 динара, а на штету имовине МУП-а Републике Србије, при чему је био свестан свога дела и хтео његово извршење, па је тако наведено учинио дана 13.09.2019. године, 25.11.2019. године, 03.03.2020. године и 02.03.2021. године.

У конкретном случају, у изреци означене пресуде, наведени су сви субјективни и објективни елементи кривичног дела за које је окривљени оглашен кривим из члана 208. став 1. у вези члана 61. КЗ. Наиме, из изреке пресуде произлази да је оштећено правно лице, односно пасивни субјект, у конкретном случају МУП Републике Србије, односно његова имовина, имајући у виду чињеницу да је окривљени у више наврата довео у заблуду чланове комисије Фонда за социјалну помоћ означеног Министарства.

Сходно изнетом, неосновани су наводи захтева за заштиту законитости којима се указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП.

У преосталом делу захтев за заштиту законитости нема законом прописан садржај.

Одредбом члана 484. ЗКП прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за подношење (члан 485. став 1. ЗКП), а у случају из члана 485. став 1. тачка 2) и 3) ЗКП мора се доставити одлука Уставног суда или Европског суда за људска права.

Одредбом члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, прописано је да се захтев за заштиту законитости може поднети ако је правноснажном одлуком или одлуком у поступку који је претходио њеном доношењу повређен закон, а ставом 4. наведеног члана предвиђени су услови под којима окривљени преко свог браниоца може поднети захтев за заштиту законитости, а то је учињено таксативним набрајањем повреда закона које могу бити учињене у поступку пред првостепеним и поступку пред апелационим судом – члан 74, члан 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члан 439. тачка 1) до 3) и члан 441. став 3. и 4. ЗКП.

Бранилац окривљеног у поднетом захтеву за заштиту законитости као разлог подношења захтева нумерише и повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, која је законом дозвољен разлог за подношење захтева за заштиту законитости окривљеном преко браниоца. Међутим, наводи захтева браниоца окривљеног не садрже објашњење у чему се конкретно та повреда састоји.

Сходно изнетом, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног, у делу који се односи на повреду кривичног закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, нема законом прописан садржај, у смислу одредбе члана 484. ЗКП, која налаже обавезу навођења разлога за подношење захтева за заштиту законитости, а што у случају подношења захтева за заштиту законитости због повреде закона члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, подразумева опредељење повреде због које се захтев подноси, као и образложење у чему се та повреда конкретно састоји.

Са изнетих разлога, Врховни суд је, на основу одредбе члана 491. став 1.ЗКП и члана 487. став 1. тачка 3) у вези члана 484. ЗКП донео одлуку као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Ирина Ристић, с.р.

Председник већа-судија
Мирољуб Томић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић